

Resa inåt med både lek och allvar

Att bjuda på djupt personliga och utlämnade bilder utan att tvinga på betraktaren vare sig uttryck eller värderingar är oerhört generöst. Det skriver SocialPolitiks LilyAnn Enbring som sett Lena Cronqvist, sex decennier.

I samband med att man närmar sig Lena Cronqvists konstnärskap bör man göra klart för sig skillnaden mellan att titta på konst och att observera konst. Vid observerande tas flera själsförmögenheter och sinnesorgan i anspråk än endast ögonen. Liksom konstnären omsorgsfullt observerar sitt motiv kan betraktaren observera konstnären och hennes alster.

Det latent innehållet i ett konstverk utgör dess värde. Den nyfikne betraktaren finner konstverkets värde medan den bekväme betraktaren inte tränger igenom konstverkets yta. Ändå är det så enkelt att närma sig djupet; det är som att ställa sig framför spegeln och avstå från att sätta fokus på spegelglasets tvådimensionella yta för att i stället fokusera på figuren i spegelns djup.

Vissa konstnärer, som Lena Cronqvist, har förmågan att ställa rymd och djup till förfogande för betraktaren, andra har det inte. Detta är inte en värdering, det är bara ett konstaterande.

Titlarna på hennes verk är alltid väldigt konkreta och beskrivande av vad som ligger på ytan, typ *"Flicka med docka"*, *"Flicka med röd klänning"*, *"Flicka med korslagda ben"*.

De kan tyckas säga näst intill ingenting men det är uttrycket i figurerna, sammanhanget, det som saknas, mellanrum och avstånd som ger bilden dess djup och innehåll.

Många av Lena Cronqvists självporträtt saknar underkroppar och

hon återkommer ofta till vatten antingen i en sjö, i ett badkar eller i en balja. Återkommande är också små figurer föreställande hennes föräldrar där maktförhållandet har förskjutits. Hennes figurer är målade väldigt endimensionellt. Beträktaren får själv fylla i djup-dimensionerna.

Jag upplever det som oerhört generöst att bjuda på så djupt personliga och utlämnade bilder utan att tvinga på betraktaren vare sig uttryck eller värderingar. Lena Cronqvist ger betraktaren full frihet att hitta in i djupet av bilden själv vilket också nödvändigtvis blir ett inre betraktande av oss själva.

Alla Lena Cronqvists verk upplever jag som sant terapeutiska. De är mycket personliga och utgår alltid från henne själv. Hon väjer inte för det obehagliga eller "förbjudna". Resan inåt är det verkliga målet och den resan bjuder hon in betraktare att följa med på. Hennes verk är fyllda av både lek, allvar och humor.

Ett av hennes verk, som berörde mig starkt, var en flicka i stort format, vilket också är mycket vanligt. Flickan håller händerna som lock på två flaskor som innehåller två små figurer – en äldre man och kvinna. Min tolkning är att de små figurerna föreställer hennes mor och far som hon nu har återtagit sin makt över och långsamt kväver till döds, så att de får en plågsam död. Nu pratar vi vrede 3.0.

Lena Cronqvist är idag 86 år och håller på att förlora synen. Hon bor och verkar i Stockholm och på Koster. Hon var gift med Göran Tunström till hans död 2000.

Omtumlad efter att ha sett utställningen rekommenderar jag varmt ett besök.

Text och ingångsfoto: LilyAnn Enbring

Lena Cronqvist sex decennier
Konstakademin, Stockholm

Pågår t o m 27 april

LENA CRONQVIST

SEX DECENNIER

Färdigställt i konstakademins verkstadsrum 200,107 x 132 cm.

KONSTAKADEMIEN

16 mars – 27 april 2024

KONSTAKADEMIEN
Kungl. Akademien för de fria konsterna